Lag: Sangen til bygda.

Harrin sjálvur skjótt kemur av Himli
Veldis róp Hans skal hoyrast so kvølt og so klárt
Yvireingilsins rødd ljóða skal tá
Og hin seinasti lúður tá blást verður í
Tá tey deyðu í Kristi rísa og flyta, til Honum at møta í skýnum
Vit tá liva, umbroytast og lík verða Honum, í skýggjum vit fara upp til Hann

Á tað verður ein undurfull løta
Honum møta luftini í
Henda visa sæla søta
Honum tilbiðja ævini í.

Hart á lambð vit tilbiðja skulu
Syngja Mósesar song og um Hann okkum vann
Sum við blóðinum dýra sær keypti
Tá á krossinum reinsandi streymurin ran
Ja tað verður ein songur sum brimduna líkur, tá øll skula lovprísa Honum
Og hann aldri í ævirnar aftur skal tagna, av ótaldum tungum har ljóma.

Deyðin tá er uppsvølgdur í sigur
Bráddur hans, syndin, horvin í ævir er burtur
Verdur ert Tú, á Harri og Gud vár
Til at fáa ta dýrd, heiður mátt og tilbiðja
Tú alt skapti og vildi tað, tíi varð tað virkað, alt endurloyst er nú í ævir
Vit Tær prísa og lovsyngja Lambið hitt dripna, hin Alveldis Kongur nú ræður.